

Ἄν κατὰ τύχην φοροθῶσιν ἐπὶ τῆς ῥάχμας τοῦ ἄνου ἄγμα λείβαντα ἢ τὸ σάγμα αὐτοῦ φέρη τ' ἀρχικὰ στοιχεῖα ἀνδρῶς εὐπολήπτου, ὁ ἄνος παρεξηγῶν τῶν ἐντυγχανόντων τὰς ὑποκλίσεις, εὐθὺς φαντάζεται ὅτι ἐπανῆλθεν ἡ χρυσὴ ἐπαχὴ τῆς αἰγυπτιακῆς κτηνολατρίας:

Ἡ σοφία τῶν ἐθνῶν ἀπεφάνθη πρὸ πολλοῦ περὶ τοῦ ζώου τούτου. Παντὸς ἔθνους καὶ πάσης ἐποχῆς αἱ παροιμίαι ἀπὸ Παρισίων εἰς Περίνον, ἀπὸ τοῦ Μαυρῶνος μέχρι τοῦ Πάτερ Περδικάρη συμφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλας. Καὶ ἐν τούτοις ὁ Βυφῶν, ὁ Γουεράτσκις καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐτόλμησαν, ἀφηροῦντες τοιαύτην ἐτυμηγορίαν, ν' ἀπολογηθῶσιν ὑπὲρ τοῦ ἄνου. Εἰς τὴν εὐγλωττίαν τῶν δικηγόρων τούτων συνήνωσεν ὁ πελάτης τὴν βροντώδη φωνὴν του, καὶ χάρις εἰς τὴν συναυλίαν ταύτην ὁ ἄνος σήμερον βασιλεύει ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Εἰς αὐτὸν ἀπονέμονται, ἀντὶ ραβδισμῶν, ἀξιώματα, θέσεις, ψῆφοι, σταυροὶ, χαρτοφυλάκια, ποιητικαὶ δάφναι καὶ κα.λ.ικέ.λαδοὶ ἔδραι· ἡ δὲ Τύχη, τυφλὴ οὖσα, ἀπατάται πολλάκις κάκεινη καὶ δίδει εἰς αὐτὸν ἑκατομύρια.

Ἐκ πάντων τούτων ἡ μὲν φύσις τοῦ ἄνου δὲν ἠλλοιώθη, διότι εἶναι ἀνεπίδεκτος μεταβολῆς, τὸ σχῆμα ὅμως αὐτοῦ τοσαύτας ὑπέστη τροποποιήσεις, ὥστε πρὸς ἀκριβοῦς τοῦ κτήνους μελέτην καὶ ἀναίρεσιν τοῦ Βυφῶνος, θέλομεν ἀναγκασθῆ νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ σειράν τὸν ἄνον πολιτικόν, τὸν ἄνον καθηγητήν, τὸν μουσολήπτον ἄνον, τὸν ὑποψήφιον ἄνον, τὸν κομψόν ἄνον, καὶ τὸν ἄνον ὁμογενή. Ἡ σειρά ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀριθμοῦ.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Ἐν συνομιλίᾳ τινὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα δολήντος χοροῦ εἰς τὴν ἐν Πειραιεὶ Δέσχην, ἐλεγέ τις ἐκ τῶν ἐκεῖ παρευρεθέντων ὅτι la reine du bal ἦν ἡ κ. Ξ. Τότε ἀπήντησεν χασμῶμενος ἕτερος, φαντάζομαι τὰς κυρίας τῆς τιμῆς καὶ τὸν λαὸν τῆς βασιλείας ταύτης.

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου φορέσας καθαρὸν ὑποκάμισσον τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς δὲν ἀνεγνωρίσθη. Ὁ «Ἄσμοδαῖος» θὰ κάμη αὐτὸν ἄνωγτον ἀργότερα, ἵνα μὴ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ὅτε πάλιν ὁ Κύριος αὐτός θὰ ἀλλάξῃ ὑποκάμισσον, παραγνωρίσθῃ ὑπὸ τῶν περιέργων.

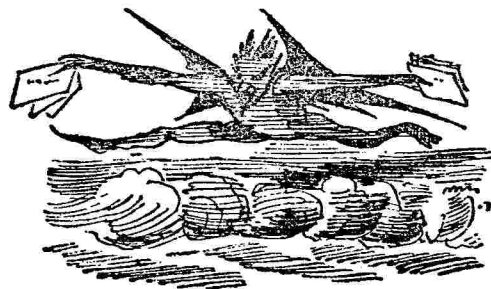
Κατὰ μίμησιν τῶν κκ. Ζαβιτζάνου καὶ Νάκη, ἐκδιδόντων φαρμακευτικὰ καὶ φιλολογικὰ δελτία, ὁ κ. Ν. προκηρύττει τὴν ἐκδοσιν δελτίου τακτικοῦ τῶν τρεχουσῶν νυμφῶν μετὰ τῶν προικῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πράξασιν ἑλληνικοῦ δράματος κυρία τις ἐν τῇ πλατείᾳ ἔκλαιεν ἀπαρηγόρητα.

«Τόσον πολὺ σὰς συγκινοῦσι τὰ προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς; ἠρώτησεν αὐτὴν ὁ γείτων τῆς.

«Ὁχι, κύριέ μου κλαίω τὸ τριδραχμὸν τὸ ὁποῖον ἔδωκα καὶ τὴν κότταν τὴν ὁποῖαν ἠμπόρουν ν' ἀγοράσω δι' αὐτοῦ».

Ὁ κ. Χ. ἐρωτηθεὶς καθ' ὁδὸν παρ' ἀθρήσκου τινὸς πόσας ἔχει ἡ ἁγία τεσσαρακοστὴ ἑβδομάδας· ἐξ ἀπήντησεν· ἀλλὰ λησμονεῖτε τὴν ἑβδομάδα τῶν παθῶν, προσέθεσεν ἕτερος τυχαίως ἐκείθεν διερχόμενος· ἂν ὑπολογίσω καὶ ταύτην ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, ὑπέλαβεν μετὰ συγκινήσεως ὁ Χ., τότε θὰ ἀναγκάζωμαι νὰ νηστεύω καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὅπερ ἴσως μὲ καταστήσῃ ἐμπαθῆ.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα,

Εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τοῦ «Ἄσμοδαίου» σας ἀναφέρετε μεταξὺ ἄλλων, ὅτι κατὰ τὸν σοφὸν Κονφούκιον, τὸ κυριώτατον γνώρισμα λαοῦ ἐξευγενισμένου εἶναι τὸ «πάντοτε κλείειν τὴν θύραν.» Τοῦτο μ' ἐνθύμισε τί μοι συνέβη πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν εἰς Παξούς.

Ἠγάπων ὠραίαν Κυρίαν, ἥτις κατὰ δυστυχίαν εἶχεν ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἐμπόδιζαν τὴν ἐργολαβίαν μου νὰ λάβῃ ἐν τέλος. Καλοκαιρινὴν τινα ἡμέραν μεταβάς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς εὔρον τὴν θύραν τῆς αἰθούσης ἀνοικτὴν ἕνεκα τοῦ καύσωνος. Ὅτε ἔκλεισα αὐτὴν ἠρωτήθην μετὰ σκυθρωποῦ ὕφους· διατί πρᾶττω τοῦτο. Ἄλλ' ἀφοῦ ἐπληροφόρηθῃ ὅτι τὸ κλείειν πάντοτε τὴν θύραν παραγγέλλεται ῤη ὡς ὑπὸ τοῦ Cong-Fou-Tseu, ἡ οἰκοδέσποινα, ἥτις εἶχεν ἀρχὴν νὰ σέβεται τοὺς σοφοὺς οὐδὲν εὔρεν ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὴν ἀυθεντείαν τοιοῦτου ὀνόματος καὶ ἡ συνέντευξις ἔλαβε τέλος κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἐπιστρέψας οἶκαδε ἤναψα τρεῖς λαμπάδας εἰς τιμὴν τοῦ Κονφουκίου, ὃν ἐθεώρουν ὡς τὸν μέγιστον τῶν σοφῶν καὶ τὸ παράγγελμα αὐτοῦ ὡς τὸ σφώτατον τῶν ἀποφθεγμάτων.

Ἐκτοτε ὅμως, κύριε Συντάκτα, ἐμεγάλωσα, ὑπανδρεύθην, ἔγυνα οἰκογενειάρχης καὶ καταστηματούχης. Ὅλα ταῦτα μ' ἔκαμαν νὰ μὴ εὐρίσκω πλέον οὔτε πολὺ ὀρθόν, οὔτε ἀκίνδυνον διὰ τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην τὸ ῤητὸν τοῦ σοφοῦ τῆς Κίνας. Προτείνω λοιπὸν νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἀκολούθως· Κυριώτατον γνώρισμα λαοῦ ἐξευγενισμένου εἶναι τὸ ἀφίγειν τὴν θύραν ὅπως τὴν εὔρε.

Δουλὲς σας,

ΠΙΠΗΣ ΚΑΝΣΟΥΚΕΦΑΛΟΣ